

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: V. S.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 28. 11. 2018 č. j. MSK 87890/2018, sp. zn. DSH/21749/2018/Bla, o dopravním přestupku

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 28. 11. 2018 č. j. MSK 87890/2018, sp. zn. DSH/21749/2018/Bla žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítnul odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Opavy, odboru dopravy ze dne 24. 5. 2018 č. j. MMOP 62598/2018, sp. zn. 5038/2018/DOPR/VrA. Tímto

Shodu s prvopisem potvrzuje

rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit dne 19. 2. 2018 ve 13:17:43 hod. v obci Nové Sedlice na silnici I. třídy č. 11, ulice Opavská, v úseku této silnice, ve vzdálenosti 98,8 m od domu č. 77 (naproti domu č. 78) ve směru jízdy z Ostravy na obec Opava – Komárov, při řízení osobního motorového vozidla tovární značky Land Rover Discovery, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem na 50 km/h nejméně o 41 km/h, neboť prokazatelně nejnižší hodnota jeho rychlosti činila 91 km/h. Tímto jednáním měl žalobce porušit ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž měl úmyslně spáchat přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, a proto mu podle ust. § 125c odst. 5 písm. d) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu byl uložen správní trest pokuty ve výši 5 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců. Zároveň byl žalobce zavázán k náhradě nákladů řízení paušální částkou 1 000 Kč.

2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně i rozhodnutí žalovaného jsou nezákonná, resp. předmětné řízení trpí závažnými vadami, jelikož správní orgány nezjistily řádně skutkový stav, dopustily se nesprávného právního posouzení doložených důkazů, v rámci posouzení předložených důkazů překročily meze správního uvážení a rozhodly v rozporu s právní úpravou i ustálenou rozhodovací praxí, přičemž rozhodnutí správních orgánů nemají oporu v provedeném dokazování ani platných zákonech. Žalobce uvedl, že předložil jak správnímu orgánu I. stupně, tak i žalovanému fotografii svého auta z podobného úhlu tak, aby bylo zřetelné, že záměrný paprsek opravdu nemohl skončit na předním spodním okraji auta, ale že tzv. „prošel pod autem“ a zachytil se o „jakýsi výstupek“ na autě, který ale existuje pouze na fotografii z radaru. Ta ale vykazuje velmi vážné nedostatky a nekvalitu, tudíž nelze zodpovědně rozhodnout, jestli daný „výstupek“ je součástí jeho auta, nebo jestli je měřen nějaký objekt za daným vozidlem. Žalobce na základě fotografie dále konstatoval, že s největší pravděpodobností došlo ke změření nějakého dalšího objektu za jeho vozidlem. Žalobce na svou obranu nabízel správnímu orgánu I. stupně nahlédnutí do GPS záznamů o provozu předmětného vozidla od firmy Jablotron a jako důkaz předložil screenshot z dané aplikace, kde je zjevné, že v daném úseku se vozidlo pohybovalo průměrnou rychlostí cca 65 km/h. Žalobce vzhledem k důvodným pochybnostem požadoval předložení návodu k měřicímu zařízení, aby mohl zkontrolovat, jestli bylo měření provedeno bez vad a v pořádku. Správní orgán I. stupně to neshledal potřebným a spokojil se s neprůkaznou fotografií z radaru a posudkem distributora dodávajícím měřící zařízení a s výrokem příslušníků policie.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 8. 2. 2019 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2018 č. j. MSK 87890/2018, sp. zn. DSH/21749/2018/Bla, připojeného správního spisu žalovaného též

spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Statutárního města Opavy sp. zn. 5038/2018/DOPR a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti sepsaného dne 19. 2. 2018, že téhož dne v 13:17 hodin v Nových Sedlicích, na ulici Opavská směr jízdy Opava-Komárov překročil žalobce motorovým vozidlem, RZ X, nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření - 50 km/h, když mu byla naměřena rychlost měřičem rychlosti LaserCam4 94 km/h, po odečtení odchylky 91 km/h. Totožnost žalobce ověřili policisté podle občanského a řidičského průkazu. Toto oznámení přestupku žalobce podepsal a uvedl v něm, že *„klimatické podmínky: slunečno, sucho, výborná viditelnost. V okamžiku měření nebylo přede mnou ani za mnou ve vzdálenosti min. 200 m žádné další vozidlo ani žádný další účastník silničního provozu“*;
- z úředního záznamu ze dne 19. 2. 2018 vyhotoveného Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Opava, že obsahuje stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno, přičemž rychlost byla žalobci změřena ze stanoviště vedle domu č. 77 na silnici I/11. Dále je v tomto úředním záznamu uvedeno, že se jednalo o motorové vozidlo Land Rover Discovery 3 4.4 LA. K tomuto úřednímu záznamu je připojen fotografický snímek č. 001040, který byl pořízen z měření rychlosti rychloměrem, přičemž je na snímku údaj 94 km/h a záběr předmětného vozidla se zřetelnou RZ X;
- z oznámení o přestupku ze dne 20. 2. 2018, že obsahuje totožné informace, jak jsou uvedeny výše;
- z ověřovacího listu č. 8012-OL-70519-17 silničního laserového rychloměru LaserCam4, že bylo ověření tohoto měřidla provedeno dne 5. 12. 2017 a jeho platnost byla stanovena do 4. 12. 2018;
- z osvědčení č. 24 ze dne 9. 5. 2017, že toto osvědčení opravňuje K. H. – zasahujícího policistu k ovládání měřiče rychlosti LaserCam4;
- ze žádosti o odborné vyjádření k záznamu o přestupku ze dne 6. 3. 2018, že správní orgán I. stupně požádal společnost SWARCO TRAFFIC s.r.o. o odborné vyjádření k záznamu z měření rychlosti č. 001040, který byl proveden Policií ČR Opava dne 19. 2. 2018 v 13:17, neboť dle názoru správního orgánu se na daném záznamu místo dopadu laserového svazku označené záměrným křížem nachází mimo vozidlo. Správní orgán tedy chtěl vědět, zda měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze a zda tento záznam lze použít jako důkaz v řízení o přestupku;

- z odborného vyjádření k záznamu o přestupku č. 001040 pořízeného laserovým rychloměrem LaserCam4 v.č. LE0460 ze dne 6. 3. 2018 sepsaného technikem společnosti SWARCO TRAFFIC CZ s.r.o., že „v uvedeném měření je střed terčíku stále na voze, resp. na jeho spodním okraji. Paprsek laseru míří na pohybující se objekt a na základě toho vyhodnotí rychlost zaznamenanou na snímku. Pokud by záměrný kříž mířil mimo pohybující se objekt, rychloměr by nenaměřil žádnou hodnotu a na snímku by se nezobrazila žádná rychlost (záznam by nebyl ani pořízen). Měření s rychloměrem LC4 proběhlo správně a v souladu s návodem k obsluze“;
- dne 13. 3. 2018 vydal správní orgán I. stupně příkaz ve věci dopravního přestupku žalobce s odkazem na ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu pro porušení povinnosti stanovenou ust. § 18 odst. 4 téhož zákona. Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 20. 3. 2018 odpor;
- z nařízení ústního jednání ze dne 26. 3. 2018, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 14. 5. 2018 v 8:05 hod. K tomuto jednání byli předvoláni i zasahující policisté nstržm. J. S. a pprap. K. H.;
- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 14. 5. 2018, že se k němu dostavil žalobce, který uvedl, že považuje měření za neprůkazné a chybné, jelikož dle doložené fotodokumentace jeho vozidla, které nafotil z podobného úhlu na vozidle není patrná část, na kterou míří záměrný kříž, proto si myslí, že záměrný paprsek prošel pod jeho vozidlem a změřil nějaké jiné vozidlo. Dále žalobce předložil výpis z GPS, kde je zaznamenána rychlost 65 km/h (pozn. soudu: stejná fotodokumentace je součástí žaloby žalobce). Jako svědek byl vyslechnut zasahující policista nstržm. J. S., který uvedl, že vykonával službu s kolegou H. na silnicích číslo I/11. Výkon služby byl zaměřen na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti. Před samotným započítáním měření bylo zkontrolováno dopravní značení, které bylo bez závad. Kolega H. nastavil a ustavil radar v souladu s návodem k obsluze, radar byl ustaven na stativu. Na otázku žalobce, ať specifikuje, v jaké části vozidla se má nacházet zaměřovací paprsek, nstržm. S. odpověděl, že *"aby měření bylo správné, je podstatné, že mi to udělá fotku, jestli je to níž nebo výše nebo na boku, to není podstatné, kdyby to bylo mimo vozidlo, fotku mi to neudělá"*. Na další otázku žalobce, zda nedošlo k zaměření jiného vozidla, odpověděl, že vzhledem k tomu, že záměrný kříž je dole, nedošlo k zaměření jiného vozidla. Dále byl jako svědek vyslechnut zasahující policista pprap. K. H., který mj. uvedl, že laserový měřič ustavil a spustil v souladu s návodem k obsluze. Měření probíhalo na stativu. Na otázky žalobce ohledně měření svědek uvedl: *"kdyby nebylo to měření nijak přesné, nebyla by tam fotografie s jasně čitelnou registrační značkou. Nebudu odpovídat na nějaké kdyby, měření bylo ke konkrétnímu případu přesné a čitelné"*;
- z přípisu žalobce doručenému správnímu orgánu I. stupně dne 18. 5. 2018, že se žalobce vyjádřil k ústnímu jednání ze dne 14. 5. 2018 tak, že odmítá, že by jel rychlostí, která mu byla rychloměrem naměřena;
- dne 24. 5. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je odvolání žalobce ze dne 8. 6. 2018. Následně byla věc předložena žalovanému, o kterém, jak shora uvedeno, rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s. ř. s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
8. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:
 - žalobce namítal, že správní orgány nezjistily řádně skutkový stav. Žalobce uvedl, že předložil správnímu orgánu I. stupně i žalovanému fotografii svého auta z podobného úhlu tak, aby bylo zřetelné, že záměrný paprsek opravdu nemohl skončit na předním spodním okraji auta, ale že tzv. „*prošel pod autem*“ a zachytil se o „*jakýsi výstupek*“ na autě, který ale existuje pouze na fotografii z radaru. Žalobce na svou obranu dále nabízel správnímu orgánu I. stupně nahlédnutí do GPS záznamů o provozu předmětného vozidla od firmy Jablotron a jako důkaz předložil screenshot z dané aplikace, kde je zjevné, že v daném úseku se vozidlo pohybovalo průměrnou rychlostí cca 65 km/h. K uvedeným námitkám žalobce krajský soud uvádí, že prvoinstanční správní orgán se věcí podrobným způsobem zabýval, jak je zřejmé z odůvodnění jeho rozhodnutí, přičemž k podstatě stejným závěrům dospěl i žalovaný. Krajský soud se se závěry žalovaného plně ztotožňuje, a proto na ně v dalším i plně odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy opakoval totéž. Krajský soud dospěl k závěru, že přestupkové jednání žalobce bylo dostatečně zdokumentováno a prokázáno. Oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 19. 2. 2018, úřední záznam z téhož dne, snímek z rychloměru č. 001040, ověřovací list č. 8012-OL-70519-17 ze dne 5. 12. 2017, osvědčení č. 24 ze dne 9. 5. 2017, výsledky zasahujících policistů u ústního jednání dne 14. 5. 2018 a vyjádření technika společnosti SWARCO TRAFFIC CZ s.r.o. ze dne 6. 3. 2018, ve kterém je uvedeno, že v projednávaném případě měření je střed terčíku stále na voze, resp. na jeho spodním okraji. Měření rychloměrem LC4 proběhlo správně a v souladu s návodem k obsluze, přičemž pokud by záměrný kříž mířil mimo pohybující se objekt, rychloměr by nenaměřil žádnou hodnotu a na snímku by se nezobrazila žádná rychlost, byly za daných okolností dostatečné k objasnění skutkového stavu věci. Krajský soud nemá pochybnosti o tom, že bylo-li měření realizováno – laserový paprsek z rychloměru dopadl na pohybující se předmětné vozidlo, jeho metoda provedení musela být správná, správnost měření lze tedy považovat za jednoznačně prokázanou. Jestliže by došlo k nějaké chybě měření, rychloměr by měření vůbec neprovedl (přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27 nebo ze dne 15. 11. 2017, č. j. 2 As 191/2017-56). Výše uvedené důkazy nemohou být zpochybněny žalobcem předloženou fotografií předmětného vozidla, neboť byla pořízena v jinou dobu, z jiné vzdálenosti, pod jiným úhlem, jak konstatoval i žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí a ve svém vyjádření k žalobě ze dne 8. 2. 2019. Krajský soud k tomu ještě dodává, že žalobce fotografii pořídil, když vozidlo stálo, přičemž snímek z rychloměru zachycuje vozidlo žalobce při jízdě – při rychlosti 94 km/h před odečtením odchylky rychloměru. Je i evidentní, že vozidlo žalobce na jím předložené fotografii není zachyceno

na totožném místě jako na snímku č. 001040. Dle názoru soudu i žalobcem předložený screenshot z GPS záznamu je v dané věci zcela irrelevantní a nemůže zvrátit závěr o spáchání předmětného přestupku. Rychloměr LaserCam4 změřil vozidlu žalobce okamžitou rychlost v daném místě a čase, kdežto ze screenshotu z GPS záznamu je zjevné pouze to, že v určitém – žalobcem označeném úseku byla průměrná rychlost jeho vozidla 65 km/h;

- žalobce dále namítal, že vzhledem k důvodným pochybnostem požadoval předložení návodu k měřicímu zařízení a nabízel správnímu orgánu možnost osobní kontroly vozidla. Jak již krajský soud uvedl výše, dle jeho názoru ze správního spisu vyplynuly zcela jasné důkazy o tom, že žalobce řídil motorové vozidlo, RZ X, v obci, kde byla zákonem stanovena nejvyšší dovolená rychlost jízdy 50 km/h, rychlostí nejméně o 41 km/h vyšší než byla právě dovolená rychlost. Za takové situace neměly správní orgány důvod provádět další důkazy návodem k obsluze nebo osobní kontrolou předmětného vozidla. Ani žalobcem citovaný text žalovaného z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, že *„už vůbec není za současného stavu věci přijatelné, aby obviněný studiem materiálů výrobce nebo provozovatele přístroje hodlal dojít k eventualitám možných chyb a tyto požadoval prověřovat“* nepovažuje krajský soud v kontextu celého správního řízení a odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí za překročení či nerespektování principu nestrannosti a objektivity;
 - žalobce namítal, že podle něj s největší pravděpodobností došlo ke změření nějakého dalšího objektu za vozidlem žalobce. Tuto žalobní námitku považuje krajský soud za zcela účelovou, neboť sám žalobce uvedl do oznámení přestupku ze dne 19. 2. 2018 sepsaného na místě kontroly, že *„klimatické podmínky: slunečno, sucho, výborná viditelnost. V okamžiku měření nebylo přede mnou ani za mnou ve vzdálenosti min. 200 m žádné další vozidlo ani žádný další účastník silničního provozu“*. Rozhodujícím důkazem o spáchání přestupku žalobcem je snímek pořízený rychloměrem, který obsahuje zcela zřetelnou fotografii motorového vozidla, na které dopadl laserový paprsek rychloměru a fotografii detailu registrační značky vozidla, jakož i naměřenou rychlost a další údaje. Krajský soud nepochybuje o tom, že bylo změřeno motorové vozidlo s RZ X.
9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 29. ledna 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje